

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418200466
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418200466.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobkyne: V. Q. A., N. XX.X.XXXX, W. D. XXXX/XX, A., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Oľga Rosulegová, s.r.o., Hrabový chodník 4, Bratislava, proti žalovanému: L. A., N. XX.XX.XXXX, A. A., zastúpený: JUDr. Ján Kišš, advokát, so sídlom Kocelova 9, Bratislava, o obnovu konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11. marca 2020 č.k. 25C 6/2018-241 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol žalobu žalobkyne na obnovu konania a žalovanému priznal náhrada trov konania vo výške 100%, ktorú je povinná zaplatiť žalobkyňa.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žalobou zo dňa 22.01.2018 navrhla povolenie obnovy konania, vedeného pôvodne na tunajšom súde pod sp. zn. 40C/24/2014, ktoré bolo právoplatne skončené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 40C/24/2014-232 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co 399/2015-300, predmetom ktorého konania bolo vrátenie daru - rodinného domu v F. žalobcom od žalovanej.

Žalobu na obnovu konania žalobkyňa odôvodnila tým, že paralelne s konaním 40C/24/2014 prebiehalo na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C/166/2013 konanie, v ktorom žalobca 2/ v konaní 40C/24/2014 žiadal určiť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na Š. L. M. A. proti žalovanej. Žalobkyňa právne odôvodnila podanie žaloby na obnovu konania dôvodom upraveným v § 397 písm. a) CSP, nakoľko tu majú byť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa rozsudku č.k. 40C/24/2014-232 bola súčasťou darovacích zmlúv, ktorými boli darované nehnuteľnosti v F. a na Š. L. M. A. aj ústna dohoda medzi darcami a obdarovanými, že finančné úžitky z prenájmu nehnuteľností na Š. ulici bude aj naďalej prerozdeľovať obdarovaným žalobkyňa 2/. Ustálil tak existenciu takejto dohody a vychádzal z toho, že žalovaná ju neplní a žalobcom neposkytuje žiadnu finančnú pomoc.

V konaní sp. zn. 15C/166/2013 mali byť výpovede kľúčových svedkov rozdielne, ako v konaní, ktorého obnovu požaduje žalobkyňa. Svedok A. tvrdil, že ústna dohoda mala byť uzatvorená pred darovaním, nešpecifikuje však pred ktorým, keďže boli dve darovacie zmluvy týkajúce sa nehnuteľností na Š. ulici. Svedkyňa F. A. uviedla, že ústna dohoda mala byť uzatvorená koncom roku 2012. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 14.04.2016 datovala údajnú dohodu na Vianoce 2012, na pojednávaní dňa 23.10.2017 uviedla, že dohoda mala byť uzatvorená vo februári 2013. Svedok A. bližší dátum uzavretia dohody neuviedol. Takže tri relevantné osoby sa nezhodli na dátume uzavretia tejto dohody. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pokiaľ zákon vyžaduje písomnú formu zmluvy, žiadne jej ďalšie dojednania nemôžu mať

ústnu formu a pokiaľ je nejaké dojednanie v rozpore so zákonom, jeho neplnenie nemôže zakladať konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Uvádzané skutočnosti mali vyjsť najavo na pojednávaní vo veci sp. zn. 15C/166/2013 dňa 23.10.2017, od tohto dátumu teda žalobkyňa odvodzovala začatie plynutia lehoty na podanie odvolania v zmysle § 403 ods. 1 CSP. V konaní sp. zn. 40C/24/2014 ich nemohla použiť bez svojej viny, nakoľko v tomto konaní neboli uvedené. Tieto skutočnosti pritom podľa jej názoru môžu pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

3. Počas tohto konania o obnovu konania zomreli pôvodne žalovaní p. L. A. a p. X. A.. Z uvedeného dôvodu súd uznesením č.k. 25C/6/2018-181 rozhodol, že v konaní pokračuje s ich dedičom, p. L. A..

4. Žalovaný navrhol žalobu o obnovu konania odmietnuť, nakoľko žalobkyňa podľa jeho názoru neoznačuje žiadnu novú skutočnosť, ktorá by jej mohla privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Považoval za absurdnú argumentáciu žalobkyne, že nemalo byť v konaní sp. zn. 15C/166/2013 presne preukázané, kedy došlo k uzavretiu dohody o vyplácaní nájmu z budovy na Š. ulici v Bratislave. Sama totiž uzavretie dohody popiera a na druhej strane sa odvoláva na nejasnosť ohľadom presného dátumu jej uzavretia. Ak sa teda domáha zistenia presného dátumu vzniku dohody, musela byť jej účastná, čo znamená, že nemôže ísť o novú skutočnosť. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa jeho názoru presný dátum ústnej dohody o prerozdelení nájmu, teda či k nej došlo pred prvým darovaním, alebo po prvom darovaní, nie je pre rozhodnutie v merite veci vôbec dôležitý, nakoľko bolo dokazovaním preukázané, že jeho právni predchodcovia zostali závislí na podpore od svojich najbližších, teda aj žalobkyne, a to aj vzhľadom na životný štandard, ktorý si títo mohli dovoliť z prostriedkov za prenájom nebytových priestorov. Aj v rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15C 166/2014 zo dňa 11.12.2017 sa konštatuje, že súd o uzavretí ústnej dohody nemal pochybnosti. Absolútnou podstatou pre posúdenie veci má byť podľa žalovaného fakt, že správanie sa žalobkyne k pôvodným žalovaným sa rapídne zmenilo po to, ako došli k darovaniu predmetných nehnuteľností.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa odôvodnila žalobu na obnovu konania tým, že v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 15C/166/2013 mali byť výpovede kľúčových svedkov rozdielne ako v konaní, ktorého obnovu požaduje. Svedok A. tvrdil, že ústna dohoda mala byť uzatvorená pred darovaním, nešpecifikuje však pred ktorým, keďže boli dve darovacie zmluvy týkajúce sa nehnuteľností na Š. ulici. Svedkyňa F. A. uviedla, že ústna dohoda mala byť uzavretá koncom roku 2012. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 14.04.2016 datovala údajnú dohodu na Vianoce 2012, na pojednávaní dňa 23.10.2017 uviedla, že dohoda mala byť uzatvorená vo februári 2013. Svedok A. bližší dátum uzavretia dohody neuviedol. Takže tri relevantné osoby sa nezhodli na dátume uzavretia tejto dohody. Skonštatoval, že tvrdenie žalobkyne, že v konaní sp. zn. 15C/166/2013 sa tri relevantné osoby nezhodli na dátume uzavretia dohody, na základe ktorej sa žalobkyňa so žalovanou mali dohodnúť na vyplácaní výnosu z prenájmu budovy na Š. ulici, nemôže byť v žiadnom prípade skutočnosť, alebo dôkaz, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, ktorý by odôvodnil obnovu konania. Samotná žalobkyňa existenciu akejkoľvek dohody o vyplácaní výnosu z nájmu pôvodným žalovaným poprela. V žalobe o obnovu konania v podstate uvádza, že z jej pohľadu je relevantné zistenie a odstránenie rozporu, kedy bola uvedená dohoda uzatvorená, čo má mať pre ňu význam v posúdení otázky či došlo k skutočnostiam, ktoré odôvodňovali rozhodnutie súdu o vrátenie daru v konaní sp. zn. 40C/24/2014. Ak je teda podľa názoru žalobkyne rozhodujúce presné zistenie, kedy mala byť dohoda uzatvorená, musela byť účastná tejto dohody, tým pádom logicky nemôže ísť o novú skutočnosť, dôkaz, ktorý nemohla bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Táto vnútorná rozpornosť tvrdení žalobkyne podľa názoru súdu zákonite spôsobuje podľa súdu prvej inštancie nedôvodnosť žaloby na obnovu konania.

6. Vyslovil, že v pôvodnom rozsudku č.k. 40C/24/2014-232 súd vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie o vrátení daru, ktorého podstatou bolo zistenie zmeny správania sa obdarovanej (žalobkyne) voči darcom, svojim rodičom, bez ohľadu na to, kedy došlo k uzavretiu dohody o vyplácaní nájmu. Dospel k záveru, že v tomto konaní o obnove konania neboli predložené, označené skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Preto žalobu žalobkyne o obnovu konania považoval za zjavne nedôvodnú a na základe uvedených skutočností podľa § 413 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odmietol žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania ako za zjavne nedôvodnú.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

8. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie žalobkyňa a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods.1 písm. a/,d/, f/ a h/ CSP. Uviedla, že súd prvej inštancie zostručnil jej argumentáciu do tej miery, že vytrhnutím z kontextu tieto skutočne stratili svoj význam, kedy súd prvej inštancie iba zhrnul, že pokiaľ je podľa jej názoru rozhodujúce presné zistenie, kedy mala byť dohoda uzatvorená, musela byť účastná tejto dohody, čím logicky nemôže ísť o novú skutočnosť, dôkaz, ktorý nemohla bez svojej viny použiť v odvolacom konaní. Iné argumenty súd prvej inštancie na podporu svojho rozhodnutia neuvádza a ani sa bližšie nevysporiadal s jej skutkovými tvrdeniami a s dôkazmi ňou predloženými, čím jeho rozhodnutie postráda na svojej presvedčivosti a považovala ho za arbitrárne. Pokiaľ poukazovala a rozpory vo výpovediach ohľadne dátumu uzatvorenia údajnej dohody, bolo tomu tak z dôvodu poukázania na nepravdivosť tvrdení týchto osôb vo vzťahu k samotnému uzatvoreniu dohody, kedy sa nevedeli zhodnúť ani len na dátume, resp. období, a nie z dôvodu jeho presného zistenia. Vytýkala súdu prvej inštancie, že v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne a výstižne nevysvetlil, ako dospel k svojmu rozhodnutiu na základe akých úvah. Konštatovala, že paralelne s týmto konaním prebiehalo konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C 166/2013, v ktorom pôvodný žalovaný 2/ v postavení žalobcu žiadal určiť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na Š. ulici v A. proti nej. V tomto konaní súd prvej inštancie akceptoval jej ospravedlnenia zo zdravotných dôvodov a keď sa jej zdravotný stav stabilizoval, súd prvej inštancie vykonal riadne dokazovanie za jej prítomnosti, v takmer rovnakom rozsahu ako bolo dokazované v tomto konaní, jeho výsledky sú však diametrálne odlišné. Mala za to, že zrejme bolo za jej osobnej prítomnosti náročnejšie uvádzať nepravdu ako sa naskytla možnosť v predmetnom konaní, ktorého sa nezúčastňovala zo zdravotných dôvodov, čoho si jej rodinní príslušníci boli vedomí. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C 166/2013, ktorého sa po zlepšení svojho zdravotného stavu už riadne zúčastňovala, boli výpovede kľúčových svedkov, na ktorých tvrdeniach súd prvej inštancie hlavne odôvodňoval rozsudok, rozdielne. Opakovane žalobkyňa konštatovala, že skutočnosti uvedené v čl. III žaloby vyšli najavo v uvedenej právnej na pojednávaní dňa 23.10.2017, na ktorom bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedka A. ml. (žalovaný) a svedkyne F. A. a súdom prvej inštancie bol opätovne dopytovaný žalobca (v tomto konaní žalovaný 2/) k skutkovým okolnostiam, v ktorých videl súd rozpory. Mala za to, že skutočnosti vyplývajúce z týchto výsluchov sú jednoznačne také, ktoré nemohla použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní a majú jednoznačne privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej, nakoľko možno konštatovať, že rozsudok súdu prvej inštancie (Okresný súd Bratislava IV) bol opretý najmä a takmer výhradne o skutkové tvrdenia uvádzané pôvodným žalovaným 2/, ktoré boli následne podporené svedkom A. ml. (žalovaným) a svedkyňou A.. Pôvodný žalovaný 1/ sa iba pridržiaval všetkého, čo uviedol pôvodný žalovaný 2/, z ktorého dôvodu nemožno podľa nej hovoriť o skutkových tvrdeniach ním uvádzaných, ako to súd prvej inštancie konštatoval v rozsudku. Vzhľadom k tomu, že skutočnosti uvedené v čl. III žaloby vyšli najavo (avšak existovali už v čase pôvodného konania) až po podaní odvolania v tomto konaní, resp. po podaní dovolania, bez svojej viny nimi nemohla dôvodiť a poukazovať na ne, hoci si bola vedomá, že pôvodná žalovaná 2/ spolu so svedkom A. a svedkyňou A. neuvádzajú pravdu a zavádzajú súd s cieľom dosiahnuť rozhodnutie v ich prospech, čo uvádzala aj v svojom vyjadrení k žalobe. O tom, že skutočne svedok A. (žalovaný) a svedkyňa F. A. T. mali záujem na výsledku v tomto konaní, svedčí podľa žalobkyne to, že bezprostredne po zamietnutí ňou podaného dovolania bol rodinný dom v F., ktorého určenia vlastníctva sa domáhala a bol predmetom tohto konania, prevedený darovacou zmluvou na žalovaného. Aj s prihliadnutím na uvedené možno vyvodiť záver o celkovej dôveryhodnosti týchto dvoch svedkov. Hoci je pravdou, že tvrdenia uvedených svedkov vyšli najavo až po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV, ktorého sa týka jej žaloba na obnovu konania, existovali už v čase pôvodného konania a keďže svedkovia tieto svoje skutkové okolnosti neuvádzali a tieto zamlčali, nemala možnosť na ne poukazovať a z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd prvej inštancie v pôvodnom konaní s nimi nemohol oboznámiť. Žalobkyňa uviedla, že svoju žalobu obnovu konania neopiera o rozsudok Okresného súdu Bratislava I, resp. jeho závery, ale o fakt, že kľúčoví svedkovia pôvodného konania vypovedali následne v inom konaní rozdielne. Poukazovala na tvrdenie svedka A. ml. a svedkyne F. A. z dôvodu ich rozdielnosti a nesúlady v jednotlivých konaniach, najmä o ktorých tvrdenia v pôvodnom konaní bol opieraný rozsudok súdu prvej inštancie, v ktorom konštatoval, že súčasťou darovacích zmlúv bola aj ústna dohoda medzi žalobcami a obdarovanými, že finančné úžitky z prenájmu nehnuteľnosti na Š. ulici v A. bude i naďalej prerozdeľovať obdarovaným pôvodná žalovaná 2/. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalobkyňa síce túto dohodu poprela, avšak súd ju má preukázanú jednak výpoveďami samotných žalovaných, ako aj výpoveďami svedkov- L. A. ml. ako priameho účastníka tejto dohody a jeho manželky F. A., ktorá potvrdila, že bola prítomná, keď sa

žalovaní dohodli s obdarovanými na prerozdelení finančných prostriedkov z prenájmu, ako aj to, že sa o tom v dome žalovaných viackrát rozprávalo. Jej výpoveď potom súd prvej inštancie vyhodnotil ako vierohodnú, keďže svedkyňa vypovedala spontánne, jej výpoveď považoval za vnútorne konzistentnú, logickú a súladnú s ostatnými výpoveďami (žalovaných a svedka A. ml.), pričom v jej výpovedi nezistil žiadne rozpory, ani iné skutočnosti, ktoré by jej výpoveďnú hodnotu znižovali alebo inak spochybňovali. Na tento záver nemohol mať žiadny vplyv ani jej rodinný vzťah k žalovaným, čo platí aj o výpovedi syna žalovaných svedka L. A. ml. Súd prvej inštancie však podľa žalobkyne opiera v pôvodnom konaní svoje konštatovanie o ňou hrubom porušení dobrých mravov voči žalovaným nedodržaním údajnej ústnej dohody, k písomným darovacím zmluvám, a to napriek faktu, že za predpokladu jej existencie (ústnej dohody) sa jedná o absolútne neplatný právny úkon, na ktorú neplatnosť má súd prihliadať z úradnej povinnosti, teda aj bez námietok. Navyše potvrdzovaný (neplatný právny úkon) svedkami, ktorí v rôznych konaniach vypovedajú rozdielne.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

10. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c/ bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d/ Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e/ je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f/ možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

11. Podľa § 413 písm. e/ CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

12. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

13. Žalobkyňa svoju žalobu na obnovu konania odôvodnila dôvodom upraveným v § 397 písm. a) CSP, nakoľko tu majú byť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Za tieto skutočnosti označila to, že paralelne s konaním 40C/24/2014 prebiehalo na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C/166/2013 konanie, v ktorom žalobca 2/ v konaní 40C/24/2014 žiadal určiť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na Š. ulici v A. proti nej. Podľa rozsudku č.k. 40C/24/2014-232 bola súčasťou darovacích zmlúv, ktorými boli darované nehnuteľnosti v F. a na Š. L. M. A. aj ústna dohoda medzi darcami a obdarovanými, že finančné úžitky z prenájmu nehnuteľností na Š.W. ulici bude aj naďalej prerozdelať obdarovaným žalobkyňa 2/. Ustálil tak podľa žalobkyne existenciu takejto dohody a vychádzal z toho, že ju neplní a žalobcom neposkytuje žiadnu finančnú pomoc. V konaní sp. zn. 15C/166/2013 mali byť výpovede kľúčových svedkov rozdielne, ako v konaní, ktorého obnovu požaduje žalobkyňa. Svedok A. tvrdil, že ústna dohoda mala byť uzatvorená pred darovaním, nešpecifikuje však pred ktorým, keďže boli dve

darovacie zmluvy týkajúce sa nehnuteľností na Š. ulici. Svedkyňa F. A. uviedla, že ústna dohoda mala byť uzavretá koncom roku 2012. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 14.04.2016 datovala údajnú dohodu na Vianoce 2012, na pojednávaní dňa 23.10.2017 uviedla, že dohoda mala byť uzatvorená vo februári 2013. Svedok A. bližší dátum uzavretia dohody neuviedol. Takže tri relevantné osoby sa nezhodli na dátume uzavretia tejto dohody. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pokiaľ zákon vyžaduje písomnú formu zmluvy, žiadne jej ďalšie dojednania nemôžu mať ústnu formu a pokiaľ je nejaké dojednanie v rozpore so zákonom, jeho neplnenie nemôže zakladať konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Uvádzané skutočnosti mali vyjsť najavo na pojednávaní vo veci sp. zn. 15C/166/2013 dňa 23.10.2017, od tohto dátumu teda žalobkyňa odvodzovala začatie plynutia lehoty na podanie odvolania v zmysle § 403 ods. 1 CSP. V konaní sp. zn. 40C/24/2014 ich nemohla použiť bez svojej viny, nakoľko v tomto konaní neboli uvedené. Tieto skutočnosti pritom podľa jej názoru môžu pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Aj vo svojom odvolaní žalobkyňa uviedla, že svoju žalobu obnovu konania neopiera o rozsudok Okresného súdu Bratislava I, resp. jeho závery, ale o fakt, že kľúčoví svedkovia pôvodného konania vypovedali následne v inom konaní rozdielne.

14. Tieto žalobkyňou uvádzané skutočnosti, resp. ako dôkazy, ktoré by mali pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nie sú spôsobilé pre povolenie obnovy konania, pretože aj keby boli žalobkyňou uvedené svedecké výpovede v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C/166/2013 odlišné od výpovedí v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40C/24/2014, nejde splnenie podmienky pre povolenie obnovy konania. Navyše žalobkyňou uvedený dôvod nebol jediným dôvodom, ktorý súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, pretože išlo žalobu o vrátenie daru formou určenia vlastníctva k darovanému podielu na darovaných nehnuteľnostiach žalobkyne odôvodňovaný súdom hrubým porušením dobrých mravov žalobkyňou a pre ktorý žalobe žalovaných voči nej v pôvodnom konaní vyhovel. Súd prvej inštancie svoj rozsudok v pôvodnom konaní zo dňa 20. marca 2015 č.k. 40C 24/2014-232 (potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. septembra 2015 č.k. 7Co 399/2015-300), odôvodnil tým, že po darovaní nehnuteľnosti sa správanie žalobkyne voči darcom radikálne zmenilo, keď ich prestala navštevovať, absolútne sa o nich prestala akokoľvek zaujímať, prestala im poskytovať akúkoľvek pomoc a podporu (či už citovú, morálnu, materiálnu alebo akúkoľvek inú), že intenzitu jej negatívneho správania voči žalobcom, ako jej rodičom, odôvodňujúce charakter hrubého porušovania dobrých mravov zvyšovala práve skutočnosť, že vedela o ich závažných zdravotných problémoch, ak aj o tom, že v ich dôsledku, ako aj v dôsledku ich pokročilého veku, sú odkázaní na pomoc svojich najbližších, teda aj jej, ktorú pomoc im predtým poskytovala, navyše býva v ich blízkosti, rodičov nenavštevuje. Hlavným dôvodom, na ktorom založil súd svoje rozhodnutie, bolo neposkytnutie potrebnej pomoci a hrubý nezáujem žalobkyne o rodičov, pričom len na doplnenie a len ďalšou skutočnosťou, na ktorú súd v svojom rozhodnutí poukázal, bolo neposkytovanie finančnej pomoci žalobkyňou a neplnenie dohody o odovzdávaní finančných prostriedkov plynúcich z prenájmu nehnuteľnosti, na rozdielnosť vo svedeckých výpovediach, ku ktorej dohode žalobkyňa vo svojej žalobe o povolenie obnovy konania poukazovala, a nie teda hlavný dôvod, pre ktorý by bolo v pôvodnom konaní žalobe žalobcov voči nej vyhovené.

15. Preto súd prvej inštancie správne žalobu žalobkyne na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú podľa § 413 písm. e/ CSP odmietol.

16. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní úspech, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 2 C.s.p. nie je prípustné v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.